

Arrest

nr. 336 343 van 20 november 2025
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 juni 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juni 2025 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 oktober 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. MOSKOFIDIS.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij, ingediend op 13 oktober 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

Gezien de aanvullende nota's van de verzoekende partij, ingediend op 14 en 16 oktober 2025 overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Afghaanse nationaliteit en bent u een Pashtoun afkomstig uit het dorp Chahal Gazal in het district Achin in de provincie Nangarhar. U woonde daar van aan uw geboorte tot uw

vertrek uit het land. Uw vader was dokter in een ziekenhuis in de stad Achin. Daarnaast had hij ook een apotheek in het dorp zelf, waar hij na zijn werk naartoe ging. In 2018 kwamen leden van taliban en Daesh regelmatig naar uw dorp. Daesh wilde dat uw vader voor hen zou werken, maar uw vader weigerde dat. Op een dag kwam Daesh naar de apotheek van uw vader. Aangezien uw vader daar zelf niet was, maar u wel namen ze u mee. Zo'n twaalf à vijftien dagen werd u door Daesh vastgehouden om vervolgens door een grote operatie van de Afghaanse nationale eenheden vrij te komen. Meteen na uw vrijlating besloot uw vader dat u het land moest verlaten. U verliet Afghanistan zo'n tien dagen na uw vrijlating. U reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Bosnië-Herzegovina, opnieuw Servië, Kroatië, enkele voor u onbekende landen, Duitsland en Frankrijk tot in België waar u toekwam in augustus 2021. U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 17 augustus 2021. Na uw vertrek kwam Daesh nogmaals naar uw dorp en probeerde uw vader mee te nemen, maar met de hulp van dorpelingen mislukte dit. Na deze gebeurtenis verliet uw gezin het dorp en verhuisden ze naar een kliniek naast het districtshuis van Achin. Daarenboven was uw broer [A.A.] sinds 2016 actief bij de special forces van de Afghaanse inlichtingendienst, de National Directorate of Security (NDS). Na de machtsovername door de taliban doorzochten de taliban jullie huis in Chahal Gazal op zoek naar wapens of documenten van uw broer. Uw broer dook onder in Afghanistan om vervolgens het land te verlaten. Hij verblijft op dit moment in Oeganda. Ook uw ouders en zus en broer verlieten na de machtsovername Afghanistan en verblijven nu in Pakistan.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te zullen worden door Daesh en ook door de taliban omwille van de tewerkstelling van uw broer.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een kopie van de werkbadge van uw broer [A.A.], een kopie van de wapenkaart van uw broer, twee kopieën van werkcertificaten van uw broer, een kopie van een waarderingscertificaat van uw broer, twee foto's van uw broer aan het werk, een brief van [S.S.] waarin de tewerkstelling van uw broer bevestigd wordt, een foto van uw vader voor zijn apotheek, een foto van uw vader voor het ziekenhuis en een kopie van een brief in verband met uw vrijlating.

B. Motivering

U maakte géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelde evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Aan uw relaas kan geen geloof gehecht worden en dit omwille van onderstaande redenen.

Ten eerste wordt uw algemene geloofwaardigheid aangetast doordat u foutief verklaarde minderjarig te zijn.

U verklaarde bij de registratie van uw verzoek in België geboren te zijn op 1 juni 2005 en dus zo'n zestien jaar oud te zijn maar na medisch onderzoek op vraag van de Dienst Voogdij op 13 september 2021 werd u ouder dan achttien jaar geschat, zijnde 21.5 jaar oud met een standaarddeviatie van 2 jaar. Uw geboortedatum werd aangepast naar 1 januari 2002.

Ten tweede is het niet geloofwaardig dat uw vader door Daesh bedreigd werd en dat u als gevolg daarvan door Daesh meegenomen bent omdat uw verklaringen vaag en onwaarschijnlijk waren.

- Uw vader zou ongeveer twee maanden voor uw ontvoering voor de eerste keer gebeld zijn geweest door Daesh met de vraag om hulp (CGVS p. 12). U kon niet zeggen of uw vader ooit persoonlijk aangesproken werd door Daesh, maar hij zou wel veel gebeld zijn geweest (CGVS p. 13). U kon echter niet verduidelijken waarom Daesh specifiek in uw vader interesse had (CGVS p. 13). U wist ook niet te zeggen of ze ook andere artsen om hulp vroegen (CGVS p. 13).

- U kon verder geen duidelijke informatie geven over de bedreigingen die uw vader kreeg. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) sprak u over dreigbrieven, maar tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat u niet wist of uw vader nog andere bedreigingen ontving van Daesh naast de telefoontjes (CGVS p. 14).

- Doordat u de bedreigingen die uw vader kreeg niet geloofwaardig maakt, is het ook niet geloofwaardig dat u door Daesh meegenomen werd. U zou meegenomen zijn geweest omdat uw vader niet in de apotheek was en u diende aldus als drukkingsmiddel (CGVS p. 17). Dat de Daesh net langskwamen op het moment van de dag dat uw vader, zoals alle andere dagen, nog in het ziekenhuis werkzaam was, getuigt toch wel van zeer weinig doordachttheid van uw belagers.

- Opmerkelijk is bovendien dat u bij de DVZ verklaarde dat u werd ontvoerd uit jullie huis en dus niet uit de apotheek van uw vader zoals u op het CGVS verklaarde (DVZ vragenlijst dd. 04.02.2022 vraag 3.5). Bij de

DVZ situeerde u uw ontvoering ook één maand en twee weken voor uw vertrek uit Afghanistan terwijl u op het CGVS zei dat u na uw ontvoering nog ongeveer tien dagen in Afghanistan bleef (CGVS p. 18). Deze flagrante tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van deze gebeurtenissen nog verder.

- U heeft geen idee wat uw vader ondernam tijdens uw gevangenschap om u vrij te krijgen (CGVS p. 16).

- Volgens uw verklaringen kon u vrijkomen door een grote operatie van de Afghaanse nationale eenheden (CGVS p. 11). De informatie die u daarover kon geven was echter zeer beperkt (CGVS p. 17). U wist zelfs niet waar in uw district u werd vastgehouden. Als reden daarvoor stelde u dat u zelf niets gemerkt heeft van de operatie (CGVS p. 17). Dit is niet geloofwaardig aangezien u zich erna nog kon informeren over de operatie, te meer daar u beweert dat uw broer werkzaam was voor de veiligheidsdiensten.

- Volgens uw eigen verklaringen was het slechts toeval dat u meegenomen werd door Daesh, mocht bijvoorbeeld uw broer in de apotheek geweest zijn, dan had Daesh hem meegenomen stelde u zelf (CGVS p. 18). Nochtans besloot uw familie enkel u weg te sturen uit Afghanistan (CGVS p. 11). Dat de rest van uw familie gewoon in het dorp bleef ondermijnt opnieuw de geloofwaardigheid van uw verklaarde ontvoering.

- U kon geen informatie geven over mogelijke veiligheidsmaatregelen die uw vader had genomen nadat u ontvoerd werd door Daesh (CGVS p. 13). Dat uw vader dit zou gedaan hebben kan nochtans van hem verwacht worden. U stelde dat u dat niet wist omdat u Afghanistan al had verlaten op dat moment (CGVS p. 14). Nochtans verbleef u nog zo'n tien dagen in het land (CGVS p. 11, 18). Bij DVZ verklaarde u zelfs nog anderhalve maand in Afghanistan te zijn gebleven (DVZ vragenlijst dd. 04.02.2022 vraag 5). U kon zich hierover ook op een later tijdstip informeren aangezien u nog steeds contact heeft met familieleden (CGVS p. 5, 6).

- Behalve dat Daesh een maand na uw vrijlating uw vader probeerde mee te nemen en dat dorpingen dit konden verhinderen kon u niet meer informatie geven over deze gebeurtenis (CGVS p. 11, 14). Opmerkelijk is dat u bij DVZ verklaarde dat uw vader nooit naar jullie dorp kwam, wat uw verklaringen opnieuw ondermijnt (DVZ vragenlijst dd. 04.02.2022, vraag 3.5). Bij het CGVS stelde u dat hij pas niet meer naar het dorp kwam vanaf dat ze hem probeerden te ontvoeren (CGVS p. 13).

- U weet niet of uw vader na zijn verhuis naar Achin nog problemen kende met Daesh (CGVS p. 14). U wist ook niet te zeggen of hij ooit nog opgebeld werd (CGVS p. 14). U heeft beide zaken ook niet meer aan hem gevraagd (CGVS p. 14). Dat u over dergelijke zaken tot op heden geen bijkomende informatie heeft, is zeer merkwaardig, zeker gezien u nog steeds contact heeft met uw vader (CGVS p. 6).

Ten derde maakte u de tewerkstelling van uw broer bij de NDS niet aannemelijk omdat uw verklaringen bijzonder vaag waren.

Ondanks het feit dat u herhaaldelijk de kans geboden werd om hierover te praten, bleek u amper iets over de werkzaamheden van uw broer te kunnen vertellen:

- In de eerste plaats is het opmerkelijk dat u pas op 24 oktober 2024, meer dan drie jaar na de machtsvernamende door de taliban en meer dan twee jaar na uw onderhoud bij de DVZ, per mail het CGVS op de hoogte bracht van de tewerkstelling van uw broer. U haalde dit op geen enkel moment aan tijdens het persoonlijk onderhoud bij de DVZ. Daar stelde u enkel dat hij zich verstopte voor de taliban en op verschillende plaatsen in Nangarhar verbleef (DVZ vragenlijst dd. 04.02.2022, vraag 17).

- U kon slechts informatie geven die u uit de neergelegde documenten heeft gehaald, zoals u zelf ook bevestigde (CGVS p. 7). Zo stelde u dat uw broer functie JSOC was, zoals dit ook op het neergelegde document staat, maar meer kon u erover niet zeggen (CGVS p. 7).

- U kon geen informatie geven over de opleidingen die uw broer gevolgd zou hebben (CGVS p. 12). U stelde dat hij begon op 21 juni 2016, een datum die ook af te lezen valt in één van de documenten (CGVS p. 7).

- U kan geen duidelijkheid geven over uw broer zijn rang en legt verklaringen af die tegenstrijdig zijn met de documenten die u neerlegt. U verklaarde dat hij luitenant was en vervolgens luitenant sergeant, om erna te zeggen dat hij kapitein was (CGVS p. 8, 18). In de neergelegde brief staat dan weer sergeant neergeschreven (zie groene map in het administratieve dossier).

- U weet niet of uw broer mensen onder zich had (CGVS p. 19).

- U weet niet welke concrete taken uw broer had en vervalt in algemeenheden (CGVS p. 19).

- Uw broer zou u nooit informatie gegeven hebben over zijn werk, maar anderzijds zou u hem ook nooit iets gevraagd hebben (CGVS p. 9). Hoewel uw broer volgens uw verklaringen altijd weg van huis was, had u wel wekelijks à tweewekelijks contact met hem (CGVS p. 8). Dit toont aan dat u wel degelijk in staat was om informatie te verkrijgen van uw broer over zijn werk. Ook nu nog staat u met hem in contact, wat u in staat stelde om meer informatie te vragen over de tewerkstelling van uw broer (CGVS p. 5). U deed dit ook, maar deze informatie blijft zeer oppervlakkig (CGVS p. 19).

- U legde verschillende documenten neer in verband met het werk van uw broer, en verwijst naar deze documenten wanneer gepeild wordt naar informatie over de job van uw broer (CGVS p. 20). Het is echter duidelijk dat de naam van uw broer, [A.A.], op de verschillende documenten digitaal toegevoegd werd. Er is namelijk een duidelijk verschil in de pixelkwaliteit tussen de naam van uw broer en de rest van de informatie op de documenten. De (kopie van de) badge vertoont verder nog onregelmatige lettertypen en spaties hetgeen de authenticiteit ervan verder ondergraaft.

- U weet niet waar uw broer zich verstopte na de machtsovername, noch hoelang hij nog in Afghanistan bleef of wanneer hij naar Oeganda afreisde (CGVS p. 20, 21).

Ten vierde is het niet geloofwaardig dat uzelf een gegronde vrees voor de taliban dient te koesteren bij terugkeer.

- Doordat het niet geloofwaardig is dat uw broer voor de overheid werkte, is het ook niet geloofwaardig dat uzelf omwille van de tewerkstelling van uw broer geïsoleerd zou worden door de taliban.

- U legde ongeloofwaardige verklaringen af over de bezoeken van de taliban aan uw ouderlijk huis. Zo zei u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat de taliban kort na de machtsovername uw ouderlijk huis tweemaal binnenvielen op zoek naar uw broer (CGVS p. 3, 12). Waarom ze naar uw ouderlijk huis zijn geweest waar uw familie al verschillende jaren niet meer woonde daarover kon u geen duidelijk antwoord geven (CGVS p. 15, 16). U kon ook niet zeggen wanneer de taliban juist twee keer kwamen en hoeveel tijd ertussen zat (CGVS p. 16).

- U kan niet verduidelijken waarom de taliban in u interesse zouden hebben bij een terugkeer naar Afghanistan. U stelde zelf dat de taliban wraak willen nemen voor de mensen die ze verloren hebben (CGVS p. 12). U maakte de tewerkstelling van uw broer echter niet aannemelijk (zie supra). Het loutere feit dat u een familielid zou zijn van een vroeger lid van het ANSF waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is bovendien onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofdte aannemelijk te maken. Dit blijkt tevens uit de vaststelling dat uw zussen nog in Afghanistan verblijven en dat u niet weet wanneer de rest van uw familie Afghanistan heeft verlaten (CGVS p. 4).

Ten slotte zijn de door u neergelegde documenten niet van die aard dat bovenstaande vaststellingen erdoor in een ander daglicht komen te staan.

- Documenten hebben slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien zijn al uw neergelegde documenten slechts kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Deze documenten kunnen op zeer eenvoudige wijze worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven en er is geen mogelijkheid om er de authenticiteit van na te gaan (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf).

- De foto's van uw vader en broer tonen op geen enkele manier uw familieband aan met beide personen op deze foto's. U legt geen enkele foto neer waarop u samen met uw vader of broer te zien bent. Evenmin brengt u enig stuk aan om uw eigen identiteit te staven.

- De documenten in verband met uw broer zijn tewerkstelling zijn duidelijk bewerkt (zie supra).

- De brief in verband met uw vrijlating is opnieuw slechts een kopie waarvan de authenticiteit niet kan nagegaan worden.

Op 3 februari 2024 ontving het CGVS een e-mail van uw advocaat, meester MOSKOFIDIS Telly met daarin opmerkingen bij de notities. Er werd daarmee rekening gehouden.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige

schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming in artikel 48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld.

In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig

geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczgd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf), de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De

publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afghaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio-economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/c_o_i_-_f_o_c_u_s_-_a_f_g_h_a_n_i_s_t_a_n_-_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan en ook in 2024 bleef het aantal gedwongen repatriëringen zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het

profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij

terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet het verzoek om internationale bescherming bij voorrang onderzoeken in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van deze wet).

2.2. Beoordeling van feiten en omstandigheden

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

2.3. Individuele beoordeling

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Landeninformatie

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen van gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen, zoals de aanvullende nota duidelijk maakt. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet tot het besluit komen dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, te analyseren.

Niettemin blijven de onzekerheid en de onwetendheid groot, waardoor de nodige voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het beoordelen van de nood aan internationale bescherming van Afghaanse onderdanen. Hierbij wordt de recentst beschikbare informatie over de Afghaanse context gehanteerd, met bijzondere aandacht voor de individuele elementen die verzoekers zaak kenmerken.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoekers vluchtrelaas en neergelegde documenten, beoordeeld door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CG)

Verzoeker verliet Afghanistan begin 2019 toen hij ongeveer 17 jaar oud was.

Verzoeker vreesde onder meer te worden gedood door de taliban omwille van het werk van zijn broer A.A. Volgens de verklaringen van verzoeker was deze laatste sinds 2016 actief bij de special forces van de Afghaanse inlichtingendienst, het National Directorate of Security (NDS). Na de machtsovername door de taliban doorzochten de taliban tweemaal verzoekers ouderlijke woning in Chahal Gazal, op zoek naar wapens of documenten van zijn broer. Verzoekers broer dook onder in Afghanistan en zou in Oeganda verblijven.

Ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming legde verzoeker bij het CG volgende documenten neer:

“een kopie van de werkbadge van uw broer [A.A.], een kopie van de wapenkaart van uw broer, twee kopieën van werkcertificaten van uw broer, een kopie van een waarderingscertificaat van uw broer, twee foto's van uw broer aan het werk, een brief van [S.S.] waarin de tewerkstelling van uw broer bevestigd wordt, [...]”

3.2. Verzoekers voorgehouden profiel van een familielid van een persoon werkzaam voor de Afghan National Security Forces (ANSF)

In de bestreden beslissing kan onder meer worden gelezen dat het CG de tewerkstelling van verzoekers broer A.A. voor het NDS niet aannemelijk acht omdat zijn verklaringen over diens werkzaamheden bijzonder vaag waren. Voor wat betreft de door verzoeker neergelegde kopieën van documenten in verband met het werk van A.A., stelt het CG vast dat op verschillende documenten de naam van verzoekers broer digitaal werd toegevoegd en dat de kopie van zijn badge onregelmatige lettertypen en spaties bevat, wat de authenticiteit ervan ondergraaft. In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat aangezien het niet geloofwaardig is dat verzoekers broer voor de voormalige Afghaanse overheid werkte, het ook niet

geloofwaardig is dat verzoeker om deze reden bij terugkeer zou worden gevisieerd door de taliban. Naast de vaststelling dat de verklaringen van verzoeker over de bezoeken van de taliban aan zijn ouderlijke woning niet geloofwaardig worden geacht, overweegt het CG dat verzoeker niet kan verduidelijken waarom de taliban interesse in hem zouden hebben. In dit verband kan in de bestreden beslissing worden gelezen: *“U stelde zelf dat de taliban wraak willen nemen voor de mensen die ze verloren hebben (CGVS p. 12). U maakte de tewerkstelling van uw broer echter niet aannemelijk (zie supra). Het loutere feit dat u een familielid zou zijn van een vroeger lid van het ANSF waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging (supra), is bovendien onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Dit blijkt tevens uit de vaststelling dat uw zussen nog in Afghanistan verblijven en dat u niet weet wanneer de rest van uw familie Afghanistan heeft verlaten (CGVS p. 4).”* Tot slot besluit het CG dat de door verzoeker voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat zij een ander licht werpen op voormelde vaststellingen. In dit verband wijst het CG erop dat de foto's van verzoekers vader en zijn broer de familieband van verzoeker met deze twee personen niet aantonen. Er wordt aangestipt dat verzoeker geen enkele foto voorlegt waarop hij samen met zijn vader en broer is te zien en dat hij ook zijn identiteit niet aantoont.

In het verzoekschrift leest de Raad dat verzoekers broer sinds twee maanden in België is en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Daarnaast zouden ook zijn ouders, zus en broer Afghanistan verlaten hebben en verblijven ze momenteel in Pakistan.

In een eerste aanvullende nota van 14 oktober 2025 voegt verzoeker de volgende getuigenverklaringen toe (kopieën):

- Een verklaring van zijn broer A.A. waarin deze kort gezegd hun familiale achtergrond, zijn werk en de eraan verbonden risico's voor verzoeker en zijn familie toelicht.

- Een verklaring van S.S., voormalig commandant van het Joint Special Operation Command (JSOC) en momenteel voorzitter van oppositiepartij *“Afghanistan United Front”* die uitlegt dat verzoekers broer als sergeant een jaar van december 2019 tot december 2020 onder zijn supervisie stond bij de *“regional targeting team east”* van het JSOC, waarbij hij deelnam aan verschillende *“counter-terrorism operations”*. De contactgegevens van de heer S.S. worden vermeld.

- Een verklaring van J.L. van 11 juli 2025, Royal Air Force Officer, die samenwerkte met verzoekers broer bij zijn onderzoek naar NAVO-operaties in Afghanistan. Hij bevestigt dat verzoekers broer deel uitmaakte van een elite-inlichtingen- en aanvalsunit die rechtstreeks samenwerkte met NAVO-strijdkrachten waaronder Britten en Amerikanen. Hij schrijft dat verzoekers broer een cruciale rol speelde bij gezamenlijke operaties, gericht op belangrijke doelwitten van de taliban en ISIS-K. De contactgegevens van de heer J.L. worden vermeld.

Ter terechtzitting legt verzoeker een tweede aanvullende nota neer waarin hij hoofdzakelijk wijst *“op de recente situatie in Afghanistan”* en landeninformatie toevoegt over mensenrechtenschendingen begaan door de taliban, over terugkeerders en de impact van een lang verblijf in het westen op hun veiligheid waarbij wordt gewezen op verzoekers lange afwezigheid uit Afghanistan en zijn integratie in België. In fine wordt meegedeeld dat de asielprocedure van zijn broer nog hangende is bij het CG. Diens dossier- en nationaal nummer worden toegevoegd.

Op de terechtzitting van 16 oktober 2025, waarop verweerder niet verschijnt, is verzoekers broer A.A. aanwezig. Deze bevestigt dat zijn verzoek om internationale bescherming momenteel hangende is bij het CG en dat verzoeker, die aanwezig is op de terechtzitting, zijn broer is.

Gelet op voormelde gegevens is het aangewezen dat verzoekers dossier bij het CG samen wordt behandeld met het dossier van zijn voorgehouden broer. Indien uit een beoordeling van alle elementen, beider verklaringen, documenten en informatie naar voren komt dat het aannemelijk is dat A.A. voor het NDS heeft gewerkt en behoorde tot het JSOC waar hij in samenwerking met onder meer Amerikanen deelnam aan operaties gericht tegen de taliban en hierdoor mogelijk erkend wordt als vluchteling alsook dat het aannemelijk is dat verzoeker de broer is van A.A., dan heeft dit een weerslag op de beoordeling van verzoekers risicoprofiel. Uit de landeninformatie blijkt immers dat er meldingen zijn geweest van familieleden van voormalige ANDSF-leden die zijn vermoord, vastgehouden, gedwongen verdwenen, gemarteld en verkracht. Sommige familieleden raakten naar verluidt ‘verstrikt’ bij invallen van de taliban gericht tegen voormalige ANDSF-leden, terwijl anderen het doelwit waren in de zoektocht naar dergelijke personen (zie EUAA, Country Guidance: Afghanistan van mei 2024, p 29-30 en EUAA, Afghanistan - Country Focus van november 2024, p. 90-91).

De Raad herinnert in dit verband aan het arrest N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov waarin het Hof van Justitie de advocaat-generaal bijtrad in zijn stelling dat de individuele beoordeling niet verhindert dat

“wel rekening moet worden gehouden met de bedreigingen waaraan een gezinslid van een verzoeker is blootgesteld, teneinde te bepalen of deze verzoeker wegens zijn familieband met die bedreigde persoon, zelf wordt bedreigd met vervolging of ernstige schade” (HvJ 4 oktober 2018, N. R. K. Ahmedbekova, en R. E. O. Ahmedbekov, nr. C652/16, punten 50-51). Het Hof verwijst in dit verband meer specifiek naar overweging 36 van de Kwalificatierichtlijn 2011/95/EU: “Gezinsleden zijn louter door hun verwantschap met de vluchteling normaal gezien op zodanige wijze kwetsbaar voor daden van vervolging dat zulks een grond voor de toekenning van de status van vluchteling zou kunnen vormen.”

Voorts wijst de Raad erop dat het een algemeen principe dat bij de beoordeling van de vluchtelingen-status de ‘vrees voor vervolging’ (artikel 48/3, § 5 van de Vreemdelingenwet) een toekomstgericht onderzoek vereist. Bescherming dient niet alleen te worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan de personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

In *“The EASO Practical Guide: Qualification for international protection”* van 2018 kan worden gelezen (p. 21): *“Secondly, ‘well-founded fear’ is based on the risk assessment, which is forward-looking. Because of inherent difficulties in making a prognosis about what would happen if the applicant were to return, the risk of a subjective appreciation in this regard is high. It is, therefore, of utmost importance that the evaluation of wellfounded fear is based on an objective methodology and that it avoids speculation. [...]”*

Het *“Handbook and Guidelines on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”* (Genève, februari 2019) van UNHCR stelt (cf. § 45): *“However, the word ‘fear’ refers not only to persons who have actually been persecuted, but also to those who wish to avoid a situation entailing the risk of persecution.”*

Gelet op wat voorafgaat, is het aangewezen de dossiers van verzoeker en zijn broer A.A. samen te laten behandelen bij het CG teneinde een correcte inschatting te maken van verzoekers individuele beschermingsnood.

Dit kan enkel worden bewerkstelligd door een vernietiging van de bestreden beslissing.

Verweerder was niet aanwezig ter terechtzitting en kon over de kwestie dus geen verdere duiding verschaffen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 16 juni 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig november tweeduizend vijfentwintig door:

M. EKKA,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA